

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 187/22
6.7.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић председника већа, Ирене Вуковић и Станиславе Митровић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ... бр. ... чији је пуномоћник адвокат Владимир Тодорић из Београда, Сазонова бр. 32, против тужених “Медијска мрежа” д.о.о. издавача дневних новина “Српски телеграф” и ББ, бившег главног и одговорног уредника дневних новина “Српски телеграф”, сви из ..., ... бр. ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Игор Исаиловић из Београда, Македонска бр. 44, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог “Медијска мрежа” д.о.о. изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 57/20 од 3.2.2022. године у седници већа одржаној дана 6.7.2022.године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог “Медијска мрежа” д.о.о. из Београда и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 57/20 од 3.2.2022. године у ставу другом и шестом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог “Медијска мрежа” д.о.о. из Београда за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, није дозвољено субјективно преиначење тужбе као у поднеску тужиле од 8.7.2021. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени “Медијска мрежа” д.о.о. да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, објављивањем забрањених информација у тексту “...” на насловној страни издања од ... године и у тексту на .... страни истог издања под насловом “...”, у којима је тужилца неистинито означена као лице које је покосило и згазило пешака ВВ из ..., дана .... године, те му

тако нанела тешке телесне повреде, исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 3.2.2022. године па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени “Медијска мрежа” д.о.о. да јој поред износа досуђеног ставом другим изреке, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа објављивањем забрањених информација у тексту “...” на насловној страни издања од ... године и у тексту на ... страни истог издања под насловом “...”, у којима је тужиле неистинито означена као лице које је покосило и згазило пешака ВВ из ..., дана ... године, те му тако нанела тешке телесне повреде исплати износ од још 200.000,00 динара са траженом каматом, као неоснован. Ставом четвртим изреке тужба је повучена у доносу на туженог ББ и то у делу у коме је тражено да се утврди да је овај тужени повредио достојанство личности и претпоставке невиности тужиле, у делу у којем је тражено да се солидарно са туженим “Медијском мрежом” д.о.о. обавезе на плаћање накнаде штете због повреде части и угледа и у делу у којем је тражено да се обавезе да јавно објави пресуду у независним дневним новинама “Српски телеграф”. Ставом петим изреке обавезана је тужиле да туженом ББ надокнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара. Ставом шестим изреке обавезан је тужени “Медијска мрежа” д.о.о. да тужиле надокнади трошкове парничног поступка у износу од 72.300,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени “Медијска мрежа” д.о.о. из свих законских разлога, побијајући у ставовима другом и шестом изреке, како произилази из жалбених навода.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним чланом 386 ЗПП, у вези члана 131 Закона о јавном информисању и медијима, апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није учинио ни једну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Правилно је првостепени суд утврдио све битне чињенице и то да је у штампаном издању Дневних новина “Српски телеграф” од ... године на насловној страни и на страни број ... објављен текст под насловом “...”, са поднасловом “... ГГ функционерка сат времена након несреће у којој је тешко повређен ВВ измерено 0,3 милиграма алкохола у крви” у коме је наведено да је АА, народна посланица и функционерка ГГ Странке Слободе и правде (ССП), учествовала у саобраћајној несрећи у којој је њен ... ДД ударио аутомобилом пешака у .... Пешак ВВ из ... је тада тешко повређен и збринут је на хируршком одељењу КЦ Војводина у Новом Саду.

У наставку текста испод наслова “Све у записнику” наведено је да ДД, иако је на мерењу алкотеста апаратом, око сат времена после удеса, имао 0,13 милиграма алкохола у крви никада није одговарао. Такође, није му рађена анализа крви, што је иначе уобичајена процедура када је у питању несрећа у којој је неко повређен, већ је само дувао да би се утврдила количина алкохола. Наш лист је добио повређеног Ковачевића који није желео да коментарише, осим што нам је рекао “све је завршено” (погледати оквир). Према информацијама до којих је дошао наш лист, а све је наведено

у записнику о несрећи у који смо имали увид, удес се догодио ... године око 17,30 часова у ... улици у ..., код броја .... До несреће је дошло када је ВВ, који је био пијан (измерено му је 3,34 милиграма алкохола у крви) покушао да прође коловоз ван пешачког прелаза. Возач који је возио мерцедес испред ГГ и АА, који су били у возилу испред, успео је да избегне ВВ, док су ГГ и АА налетели на њега својим фолксваген пасатом. Фолксваген је ВВ ударио левим делом, а када је полиција стигла на лице места, констатовано је да је ГГ након несреће померао возило, склонивши га на земљани део поред пута.

Потом је по насловом “Поступак обустављен” наведено да је ударени пешак возилом хитне помоћи одмах је превезен на КЦ Војводине, где су му констатоване многобројне повреде и задржан је на клиници за ортопедску хирургију и трауматологију. Поступак против ГГ у овом случају је обустављен.

Тужена “Медијска мрежа” је издавач листа “Српски телеграф” у коме је објављена спорна информација, док је тужени ББ у том моменту био главни и одговорни уредник наведеног листа.

Из овако утрђених чињеница правилно је првостепени суд закључио да је на основу садржине спорног текста и изведених наслова које текст носи тужила стављена у негативну конотацију, да су тужила и њен супруг фактички инкриминисани за убиство човека, имајући у виду тврдње да је заједно са својим супругом, иако није управљала моторним возилом које је учествовало у саобраћајној незгоди “згазила” односно “покосила” пешака. Спорним чланком јавности су пренете неистините и непроверене информације о тужили а тиме недозвољене које као такве поседују лезиону способност (подобне су да повреде тужилин част и углед).

Надаље правилно закључује првостепени суд да се оваквим начином извештавања прави погрешна представа о тужили јер је тужили (која је прва наведена у наслову текста) и њеном супругу стављено на терет да су учествовали у саобраћајној незгоди са смртним исходом, имајући у виду термине “згазили пешака” и “покосили човека”, као и да није поступљено у складу са процедуром када се узима крв на анализу након саобраћајне незгоде. Код просечног читаоца приликом увида у насловну страну дневних новина и наслов самог текста ствара се утисак да су наведена лица у саобраћајној незгоди усмртила човека, због чега су овако изнете тврдње, које су притом категоричне и не остављају простора за сумњу подобне да повреде част и углед тужиле као препознатљивог субјекта информације и да јој као такве нанесу штету.

Наиме, право на слободу медија нужно је ограничено заштитом поред осталих и правом личности сваког појединца о коме се пише. Јавно гласило је стога дужно да се стара о томе да информација које се објављује буде истинита и потпуна, с обзиром на озбиљности последица које објављивање информација носи са собом, нарочито када је реч о оваквој врсти извештавања, то јест означавању тужиле као да је у предметној саобраћајној незгоди усмртила пешака ВВ, као и да није поступљено у складу са процедуром када се узима крв на анализу након саобраћајне незгоде. Поред тога, не постоји интерес јавности да сазна неистиниту информацију када је било могуће пре објављивања исте проверити њену истинитост да је била употребљена пажња примерена околностима. У конкретном случају новинарска пажња је налагала

озбиљнију и свеобухватнију проверу. Интерес јавности могао би бити остварен и објављивањем на начин којим се право субјекта информације не би повредило, због чега у сукобу два зајемчена права- слободе медија и права личности, у овом случају превагу односи заштита части и угледа тужиље, јер је оваквим објављивањем нарушено начело пропорционалности. Оправдан интерес јавности да буде обавештена о овом важном питању допушта да се у склопу јавне расправе објави информација у чију се истинитост сумња, уз истовремену обавезу да се јавности укаже да у погледу такве чињенице постоји неизвесност, што овде није учињено.

Обзиром да тужени није поступао са дужном новинарском пажњом, у смислу члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, те да је објављивањем нетачне информације која је увредљивог карактера нарушена пропорција слободе изношења информација у циљу обавештавања јавности о одређеним догађајима и дужностима и одговорностима у циљу заштите личних права других лица, у смислу члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, правилно је првостепени суд закључио да између штете коју тужилца трпи и поступања туженог, супротно члану 5 и 9 Закона о јавном информисању и медијима, постоји узрочна веза и да је тужени одговоран за ту штету по члану 114 истог закона и члану 200 Закона о облигационим односима.

Неосновани су наводи жалбе туженог да првостепени суд није правилно утврдио чињенично стање када је закључио да су информације које је тужени пренео лезионо подобне у односу на тужилцу. Ово из разлога јер је током првостепеног поступка правилно утврђено да су информације које су о тужилци објављене у предметном тексту неистините и стога подобне да повреду њен част и углед и да приликом њиховог објављивања тужени није са дужном новинарском пажњом испитао њихову истинитост. И по оцени апелационог суда тужени у конкретном случају није поступао у складу са обавезом новинарске пажње у смислу одредбе из 9 Закона о јавном информисању и медијима, с обзиром да су објавили информације о тужиоцу без адекватне провере њиховог порекла и истинитост и потпуност таквих информација. Због свега наведеног правилан је закључак првостепеног суда да је изношење ових информација недопуштено због чега су оне лезионо способне. Посебно ако се има у виду временска дистанца између догађаја који се десио 29.1.2015. године и објављивања текста 3.2.2020. године која је омогућавала проверу тачности информација.

Тужилца је јавна личност, политичар, на парламентарним изборима била је представник коалиције “Уједињени за победу Београда” због чега је у конкретном случају постојао оправдани интерес јавности да буде информисана о раду тужилце у складу са чланом 5 Закона о јавном информисању и медијима и да је тужилца дужна да трпи изношење критичких мишљења о резултатима свога рада на јавној функцији без обзира да ли се осећа лично повређеним, а у складу са чланом 8 Закона о јавном информисању и медијима. Међутим, објављеним информацијама иде се за тим да се на недопуштен начин учврсти негативно мишљење о професионалном раду и личности тужилце. Због тога, а супротно наводима жалбе, поступање туженог не може бити оправдано позивањем на дозвољену критику тужилце за деловање које му се приписује објављеним текстовима и информације објављене у јавном гласилу правилно су оцењене као подобне да умање тужиочев част и углед. Тиме је нарушена пропорција слободе изношења информација у циљу обавештавања јавности о одређеним

догађајима и дужностима и одговорностима у циљу заштите личних права других лица у смислу члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и слобода.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке због чега их овај суд, иако цени посебно не образлаже сходно овлашћењу из члана 396 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом члана 153, 154 и 163 ЗПП обзиром на успех тужиле спору која је заступана од стране пуномоћника из реда адвоката.

Неосновано се жалбом туженог побија правилност примене члана 153 ЗПП јер је тужилац успео са захтевом за накнаду нематеријалне штете, а одлучивање о њеној висини није изискивало посебне трошкове па су тужиоцу досуђени нужни и неопходни трошкови поступка обрачунати према висини захтева са којим је успео у поступку применом тарифног броја 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Са свега изнетог на основу члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Обзиром да тужени није успео са жалбом не припадају му трошкови другостепеног поступка због чега је на основу члана 165 став 1 у вези члана 154 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зорица Булајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић